Kære alle,

Jeg håber alt står vel til hos jer. Ib er oppe hos Harry til herrebridge og jeg har besøg af en tyverialarm mand, der monterer følere i huset, så det skulle være dækket ved indbrud, hvilket vi jo lige har haft, som I ved. bagefter skal jeg så sættes ind i alt det tekniske, når han bliver færdig, så det bliver spændende, når jeg skal til at forklare Ib om det hele. Routeren var i hvertilfælde ikke stor nok, så han måtte tage det stik, som printeren i bryggerset brugte. Ellers lever vi et liv uden de 16 stole, som blev stjålet, glaslamperne i køkken og stue, den manglende skuffe i kommoden, som de nok har fragtet det musselmalede porcelæn i osv. Det kan man vænne sig til, selvom der er rift om den ene køkkenstol, som de nok havde glemt, for den var kommet helt ud i pejsestuen.

Vi har, mens tid var, talt om alle de dejlige oplevelser, vi har haft i år, startende med stor jul og guldbryllups surpriseparty på La Santa, guldbryllup på Skodsborgvej, pigetur til Madeira, to konfirmationer, børnebørnsuge, drengetur til Playitas m. m. , og ved tanken om alle disse dejlige oplevelser lagt oven i samme fra årene forud, mener vi ikke, vi kan sige, at vi har noget til gode.
Det skal dog ikke forhindre mig i at kæmpe videre. For det bliver der brug for. Det vigtigste for mig at sige i den forbindelse er to ting:
1. Mit største ønske er, at vi lader alt blive ved med at være, som det er i dag, såsom vores kommunikationsniveau m. m., og hvis I skulle gå lidt i mol, så tænk på alle de gode oplevelser, vi har været så heldige at have sammen allerede. Ingen skal ændre adfærd.

2. Tænk på hvor heldige vi er, at det ikke var sidste år følgende forløb foregik, og hvis alt går vel, kan jeg måske nå at blive rask til vore friluftstur i juni, godt initiativ, Peter! Her kort fortalt:

9/11 Jeg havde fået fremrykket den årlige scanning en måned

15/11 Besked fra forløbskoordinatoren, at alt var OK efter operationen i tarmen, men der var noget på leveren, de ville lade specialisterne i Århus se på

24/11 Besked om metastase på leveren, som mentes at være kommet fra operationsstedet. Blev indkaldt til fysisk samtale (da Ali mente, det var for kompliceret til at ordne i telefonen) den

29/11 ... hvor vi efter tre timers ventetid så kunne vælge, om jeg skulle have kemobehandling i Århus eller Herning. Vi valgte Århus. Jeg kontaktede min søde forløbskoordinator i Viborg, Anne, som oplyste, at nu skulle jeg have en ny i Århus. hun gav mig tlf. nr., og da der jo var en del, der skulle afklares, ringede jeg til Jane der. Hun ville forhøre sig, som hun sagde hos de, der havde forstand på det, med de spørgsmål, jeg havde.

1/12 Jeg hørte ikke noget, så jeg ringede for at få en mailadresse, som jeg måske kunne adressere spørgsmålene til, men UPS Jane havde lige fået oplyst, at jeg var omvisiteret til Herning; jeg fik lige nævnt, at vi havde valgt Århus men skyndte mig at sige, at det var helt OK med Herning, så fokus ikke blev lagt det forkerte sted, men at jeg stadig havde en del spørgsmål. Hun mente, det skyldtes, at afstanden til Herning er kortere, så helt OK. Hun oplyste, at der ikke var nogen forløbskoordinator i Herning, men sygeplejersker i stedet. Helt Ok.

2/12 ... bliver kontaktet af Anna Louise fra Herning sygehus, som tilbød en tid på mandag 13.20 først til blodprøver og så til samtale. Og derefter en meget dyb indånding og i gang med behandlingsforløbet!

Nu sidder jeg så og venter på, at Ib skal komme fra herrebridge, de startede kl. 11, og nu er klokken snart 19. Vi skal lige have lagt en plan, og jeg skal fortælle om tyverialarmen, hvor der er en app, Ib kan installere på iPhonen. Ellers er der både fjernbetjening og en chip med kode osv. Den store tekniker skal i gang!

Kærlig hilsen
Lea

P.S. Når I fortæller børnene det (de helt små behøver I jo ikke), så gør det så varsomt som muligt og prøv at fremhæv de lyse sider, som nævnt ovenfor m.m. og sig, at jeg er ved godt mod. Hils dem alle og giv den et stort kram fra mig!

P.P.S Helt mod forventning gik det ikke så ringe til bridge i Viborg i aftes: Vi kunne ikke se resultaterne, da vi kom hjem, hvilket vi plejer at kunne, men nu har jeg fået dem frem og kan glæde min makker med dem, når han dukker op.